

ARXIU

Amb el patronatge del **Ministeri de Cultura i Comunicació** i l'ajuda del **Consell Regional Lengüadoc-Rosselló**, el tercer Festival Internacional del Fotoreportatge s'organitza per iniciativa de l'associació **Perpinyà-Rosselló** que reagrupa l'Ajuntament de Perpinyà, el Consell General dels Pirineus Orientals, la Cambra de Comerç i d'Indústria, la Cambra de Mestres, la Cambra d'Agricultura i la Unió Interprofessional del Comerç i de la Indústria.

ARXIU

Els patrocinadors oficials són: el grup **Filipacchi** a través de **Paris Match** i **PHOTO**, la divisió professional d'**Eastman Kodak** i de **Kodak Pathé**, **Canal Plus** com a col·laborador televisiu, i també **Canon**, **Air Inter**, **Alcatel**, **Camara**, **Clan Campbell**, el grup **l'Indépendant-Midi Libre** i el setmanari **EL TEMPS**.

En la realització tècnica, **Visat per la imatge** disposa dels laboratoris de **Central Color**, **Dupon**, **EPI**, **NBC**, **Picto**, **Publimod**, **Rush** i **Stern**.

Per a qualsevol informació sobre **Visat per la imatge 1991**, podeu adreçar-vos a la Casa del Festival, **Hotel Pams**, carrer **Émile Zola**, 66000 Perpinyà. Telèfon: 68.35.97.79. Minitel: 3614 Perpinyà.

Kim Manresa, la mirada que desvetlla la nit

Aquest repòrter gràfic participa aquest mes de setembre en el Tercer Festival Internacional de Fotoperiodisme a Perpinyà, juntament amb figures tan destacades com **Alain Dejean**, **Léonard Freed**, **Joe Rosenthal**, **Eugène Richards**, **Guy le Querrec** o **Pascal Maître**.

Kim Manresa és d'aquella mena de personatges fets d'una pasta especial: aventurer per naturalesa. Petit i esmunyedís, té l'agilitat suficient per esquivar una garrotada, passar entre dos barrots i introduir-se en territori prohibit: "A l'hora d'esquivar un cop sóc més hàbil que una cabra".

Es tímid i la seva arma per superar la por és la camera fotogràfica. Aquest instrument li dona la valentia necessària per posar-se enmig del merder, saltar en paracaiguda o viatjar en un submarí. "Un periodista pot fer la crònica des de l'hotel, però una foto no la pots pintar". És un observador incorregible, busca reflectir l'aspecte humà i quotidià dels petits moments, als que potser no donem importància. La càmera sempre a sobre per captar aquella situació social curiosa, interessant, que passa inadvertida...

Passa la meitat de l'any viatjant, li agraden les emocions fortes. Només al llarg d'aquest any ha viatjat al Marroc, Argèlia, Líbia, Egipte, al Kurdistan, a Rumania, i ben aviat té el projecte d'anar a Cuba, on presentarà una exposició i vol aprofitar per fer un treball monogràfic sobre "l'últim reducte del comunisme".

Se'l coneix actualment pels seus treballs a **La Vanguardia**, però Kim Manresa és un *free lance* en essència. De manera accidental, o potser no, començà la seva carrera com a periodista gràfic: Va nàixer i es va criar a **Nou Barris**. Amb catorze anys, el 1975, en aquesta zona barcelonina de gran activitat antifrancquista, tot el dia era al carrer fotografiant disturbis i manifestacions. Un dia van aparèixer a casa seva uns periodistes danesos, que li van comprar una sèrie de fotografies sobre la repressió final del franquisme i les manifestacions en favor de la llibertat i la democràcia, que ell havia captat al seu barri. D'aquesta manera tan casual com autodiàctica, començà la seva carrera de

Mur de Berlín 1989.

KIM MANRESA

repòrter gràfic. Després vingué una màquina fotogràfica més moderna, complexa i eficaç, els treballs a **Tele Expres**, **Muy Interesante**, **Album**, **Natura**, **El País-dominical**..., els viatges a l'estranger, els premis, les exposicions, **La Vanguardia** i el llibre **Barcelona de Nit**, un enclavament important en la seva trajectòria.

Barcelona de Nit és, com diu **Lluís Permanyer** en el pròleg, "la galeria personal d'en Kim Manresa", on s'hi pot admirar "l'encontre caní al barri Gòtic", "les filles de la nit", "la parella del delicat petó furtiu", "el vertiginós salt de perxa al buit de l'obscuritat", "el transvestit que és el millor amic del gos"... Per aquest fotoperiodista "la Barcelona de dia i la Barcelona de nit canvien totalment. Són dues ciutats diferents, perquè els personatges, els ambients i les emocions són diferents". Per ell la gent de nit és molt més agradable. Kim Manresa està en un moment important de la seva carrera, és un dels millors periodistes gràfics del nostre país, està realitzant una carrera ascendent que sembla imparabile: els treballs gràfics ho demostren i

els reconeixements també; ell tot sol, l'any passat, va aconseguir sis premis en el certamen Fotopress.

Aquest fotoperiodista és crític amb la professió: "Els fotògrafs han estat durant molt de temps els matxaques dels periodistes", però també reconeix que la situació va canviant, que se'ls té més presents, se'ls consulta.

Actualment, Kim Manresa té molts projectes, potser el que més destaca és la creació d'una editorial, juntament amb **Josep Gol**, de l'Associació de Fotògrafs de Premsa Catalana, especialitzada en monogràfics de gran qualitat fotogràfica. A més, treballa en tres llibres: **Music hall**, **music hall: El Molino**, que presentarà, en la Primavera fotogràfica de l'any que ve, juntament amb una exposició fotogràfica a la sala **4ART**: la reedició de **Barcelona de nit** -actualment exhaurit- i un treball gràfic sobre els transvestits.

Una cosa sobta, pregunta sempre l'hora perquè no porta mai rellotge, però, és clar, "la visualització no té horaris".

Montse Serra